

ఓం నమో భగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

(భగవరంలో శ్రీ నాన్నగారి ప్రపచనము, 16-11-97)

ప్రియమైన ఆత్మ బంధువుల్లారా,

భగవంతుడు మన హృదయంలో చైతన్య రూపంలో, ఆనంద రూపంలో ఉన్నాడు. దేవాలయంలో ఉన్న దేవుని మిాద మనకు ఉన్న విశ్వాసం హృదయంలో ఉన్న దేవుని మిాద మనకు లేదు. మన హృదయంలో ఆనందం ఉంది. అది మనకు అనుభవంలోనికి రావటం లేదు. ఆనందం అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏ అహంభావన అయితే అడ్యవస్తోందో దానిని వేరుతో సహి తొలగించి ఆనందమును మన చేతికి అంటించే వాడే గురువు. మనకు ఎంత తెలివి ఉన్నా సమాజంలో ఎంత గారవం ఉన్నా ఎంత ధనం ఉన్నా మనం సత్కార్మీ సమాపించలేదు. వైరాగ్యం లేకుండా, మనోనిగ్రహం లేకుండా, ఇంటియనిగ్రహం లేకుండా, తత్త్వం తెలియకుండా మన హృదయంలో ఉన్న సత్కార్మీ సమాపించలేదు. తత్కార్మీ ప్రవణంచేసి తత్కార్మీనికి సంబంధించిన అనుభవం పొందకపాటితే మిాకు సత్కార్మీకూతూ రము సమస్తేలేదు. సత్కార్మీ గురించి తెలియకపాటితే మిాకు స్వేచ్ఛలేదు, తాంతిలేదు ఎవరి మిాద అయినా ప్రేమ, అభిమానం ఉండవచ్చు. కాని ఆప్రేమలో, ఆ అభిమానంలో మమకారం కలువకూడదు. మమకారం కలిస్తే దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతుంది నీకు ధనం ఉండా లేదా, చదువు ఉండా లేదా, నీవు ఏకులంలో పుట్టావు, ఏ ప్రాంతంలో పుట్టావు అన్నది సమస్తకాదు. నీకు మమకారం ఉంటే కోటి జన్మలు ఎత్తినా ప్రతి జన్మలో కూడా దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతుంది నీకు ధనం ఉంటే భోగం వస్తుంది. నీకు జ్ఞానం కలిగితే మోక్షం వస్తుంది. ఆనందం ఎక్కడో ఉంది అని మనం వెతుకుచున్నాము. ఆనందం అనేచి మన హృదయంలోనే ఉంది అనే దృఢ నిశ్చయం మనకు రావాలి.

జీవుడు ఎప్పుడయితే ఈశ్వరుడిలో ఐక్యం అయ్యాడో అప్పుడు ఈశ్వర స్వరూపాన్ని పొందుతాడు. తనలో ఐక్యం అయిన జీవుడిని ఈశ్వరుడు వదిలివేయడు, తన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు. ఆ స్వరూపమే నిజమైన నేను, అదే మోక్షం. జీవుడిని ఈశ్వరుడిలో ఐక్యం చేయకపాటితే శరీరం మరణించిన తరువాత జీవుడు స్వర్గానికిగాని, నరకానికి గాని వెళతాడు. స్వర్గానికి వెళతే సంతోషపెడతారు, నరకానికి వెళతే బాధపెడతారు. సంతోషపెడేచి, బాధపడేచి జీవుడే ఇవి అన్ని వ్యవహరిక సత్కములు మాత్రమే, పొరమార్గికి సత్కములు కావు. శరీరం మరణించకముందే జీవుడు ఈశ్వరుడిలో ఐక్యమయితే స్వర్గానికి, నరకానికి వెళ్ల నక్కర లేదు భగవంతునిలో ఐక్యమయిపోతాము, భగవంతుని స్వరూపముగా మిగిలిపోతాము. అప్పుడు రాకపాటికలతో సంబంధం లేదు. సందేహించ వలసిన పని లేదు. మిాలో ఉన్న లోపములు మిా కంటే గురువుకు బాగా తెలుసు. కాని మిాలో ఈ లోపం ఉంది అని గురువు మిాకు చెప్పడు.

ఆలోపం నుండి జీవుడిని విడుదల చేసి మొక్కాన్ని ఇస్తాడు. వాడు గురువు, విషయాలమాద, వస్తువులు మాద, లోకం మిాద మనకు బ్రాంతి కలుగుతోంది అంటే దానికి సంబంధించిన వాసన మన లోపల ఉంది అని అర్థం ఎక్కడో హృదయం యొక్క లోయలలో ఉన్న వాసనలను లాగి మంట పెడతాడు వాడు గురువు. శరీరం మరణించిన తరువాత ఎడ్రెన్ తెలియనంత దూరం వెళ్ళపోతాము, కాని గురువుకు మన ఎడ్రెన్ తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఆయనకు దేహంతో లోకంతో పనిలేకపోయినా మన కోసం ఒక దేహం ధరించి వచ్చి మనం ఏ దేశంలో ఉన్న, ఏమతంలో ఉన్న, ఏకులంలో ఉన్న ఆయనే మనలను ఆకర్షించుకొని మనకు బోధచేస్తాడు. మహాగురువు చెప్పే బోధ ఎలా ఉంటుంది అంటే మంట మిాద నీరుపోస్తే అది వెంటనే ఎలా చల్లాలిపోతుందో అలా గురువు బోధ వలన మనలో ఎంత అశాంతి ఉన్నా ఆందోళన ఉన్నా అది అంతా వెంటనే పోతుంది. గురువు యొక్క ఆకర్షణ చాలా బలీయంగా ఉంటుంది. గురువు అంటే ఆత్మ. గురువు మనలో నిజమైన ఆత్మగా ఉన్నాడు. మనలను ఆయన దగ్గరకు ఆయనే ఆకర్షించుకొని ఆయన మిాద ప్రేమకలిగేటట్లు చేసుకొంటాడు. గురువు చెప్పే మాటలు మనపోడుబుద్ధికి అర్థంకావు. ఆయన మాటలు మనకి అర్థమవ్యేటట్లు ఆయనే మనలను అనుగ్రహించి మనకు సాధన చేసే బలాన్ని ఇచ్చి మనకి ఆత్మవిద్యను ప్రసాదించి ఆత్మసాక్షాత్కారము కలుగజేస్తాడు. నిజమైన విద్య, సత్యమైన విద్య, నీవు ఎవడో నీకు పట్టి ఇచ్చే విద్య ఆత్మవిద్య మాత్రమే. మిగిలన విద్యలు అన్ని కేవలము నీపాట్లకే పరిమితం. భగవంతుడు మనకు అనేక అవకాశములు ఇచ్చాడు. మానవ శరీరం ఇచ్చాడు, సౌస్తాన్ని ఇచ్చాడు, మహాగురువులను ప్రసాదించాడు ఇన్ని అవకాశములను నీవు సద్గుసీయాగం చేసుకోకుండా ఎప్పుడో మరణించిన తరువాత, రాబోయే జన్మలో సాధన చేస్తాను అంటే అది నిజంకాదు. చేతిలో ఉన్న అవకాశములను విడిచిపెట్టవద్దు. భగవంతుడు మిా హృదయంలో మిాకు ఆత్మంత సమాపంగా ఉన్నాడు. ఆయన గులంచి తెలుసుకోకుండా ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడు అని లోకం అంతా తిరగటం ఎటువంటిది అంటే మన చేతిలో ఉన్న బంగారాన్ని బయటకు విసిరేసి రోడ్టుమిాద ఉన్న గాజు ముక్కలను పెతుక్కేవటం వంటిది.

మనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా జిలగేబి ఈశ్వర సంకల్పమే. మనం ఈశ్వర సంకల్పం చేతిలో పనిముట్టగా అయిపోతే ఉత్త మస్తిష్మిని పొందుతాము. ఈలోకానికి, ఈదేహసికి మనలను బంధించేది మనస్సే ఆ మనస్సులోని విషయాలను నీవు వదిలివేయగలిగితే నీవు పనిచేసే పరిధి పెరుగుతుంది నీ మనస్సు విశాలమవుతుంది. నీబుద్ధికి పరిణితి పస్తుంది. నీ బుద్ధికి పరిణితి వచ్చేకొలది పరిమితుల తగ్గిపోతాయి. నీ ప్రేమ యొక్క పరిధులు పెరుగుతూ ఉంటే నీభక్తిభావన పెరుగుతోంది అని గుర్తు నీవు ఏపనిచేస్తున్నావు, ఎలా చేస్తున్నావు అని భగవంతుడు చూడడు. నీ తలంపును భగవంతుడు చూస్తాడు. భగవంతుడిని మనం మోసం చేయలేము. ఆయన మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. బట్టలు మార్పుకొన్నంత మాత్రంచేత, దేహిలు మాలనంత మాత్రం చేత నీకు జ్ఞానంరాదు. నీ బుద్ధి యొక్క పరిణితి పెరగాలి. నీవు ప్రేమతో, విశ్వాసంతో పని పనికోసమేచేస్తూ ఉంటే ఆపనిలోనే ఈశ్వర